

<p>RICHTLIJN (EU) 2019/1937 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2019 inzake</p> <p>de bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden</p>	
<p>HOOFDSTUK I TOEPASSINGSGEBIED, DEFINITIES EN BESCHERMINGSVOORWAARDEN</p>	
<p>Artikel 1 DOEL</p>	
<p>Deze richtlijn heeft tot doel de tenuitvoerlegging van het Unierecht en -beleid op specifieke gebieden te verbeteren door de vaststelling van gemeenschappelijke minimumnormen die zorgen voor een hoog niveau van bescherming van melders van inbreuken op het Unierecht.</p>	<p>Niet om te zetten.</p>
<p>Artikel 2 Materieel toepassingsgebied</p>	
<p>Deze richtlijn bevat gemeenschappelijke minimumnormen voor de bescherming van melders van de volgende inbreuken op het Unierecht:</p> <p>a) inbreuken die binnen het toepassingsgebied vallen van de in de bijlage vermelde Uniehandelingen en die betrekking hebben op de volgende gebieden:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) overheidsopdrachten; ii) financiële diensten, producten en markten, voorkoming van witwassen van geld en terrorismefinanciering; iii) productveiligheid en productconformiteit; iv) veiligheid van het vervoer; v) bescherming van het milieu; vi) stralingsbescherming en nucleaire veiligheid; vii) veiligheid van levensmiddelen en diervoeders, diergezondheid en dierenwelzijn; viii) volksgezondheid; ix) consumentenbescherming; x) bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens, en beveiliging van netwerk- en informatiesystemen; 	<p>Art. III.60/1 In deze afdeling wordt verstaan onder: (...)</p> <p>4° inbreuk: een handeling of nalatigheid, die voldoet aan een van de volgende voorwaarden:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) ze is onrechtmatig; 2) ze ondermijnt het doel of de toepassing van de regelgeving (...) <p>Opmerking: al de inbreuken, opgesomd in artikel 2/1 van de Richtlijn zijn gevat door de ruime definitie in het ontwerpdecreet, gebruik makend van het tweede punt van dit artikel 2.</p>

<p>b) inbreuken waardoor de financiële belangen van de Unie als bedoeld in artikel 325 VWEU en nader toegelicht in relevante Uniemaatregelen worden geschaad;</p> <p>c) inbreuken in verband met de interne markt, als bedoeld in artikel 26, lid 2, VWEU, met inbegrip van inbreuken op de Unieregels inzake mededinging en staatssteun, alsmede inbreuken in verband met de interne markt en die betrekking hebben op handelingen die in strijd zijn met de regels van de vennootschapsbelasting of constructies die erop gericht zijn een belastingvoordeel te verkrijgen dat afbreuk doet aan de strekking of het doel van het toepasselijke vennootschapsbelastingrecht.</p> <p>2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om de bescherming uit hoofde van het nationale recht uit te breiden met betrekking tot niet onder lid 1 vallende gebieden of handelingen.</p>	
<p>Artikel 3 Verband met andere Uniehandelingen en nationale bepalingen</p>	
<p>1. Indien de in deel II van de bijlage vermelde sectorspecifieke Uniehandelingen specifieke regels inzake het melden van inbreuken bevatten, zijn die regels van toepassing. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing voor zover een aangelegenheid niet verplicht in die sectorspecifieke Uniehandelingen is geregeld.</p> <p>2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van lidstaten om nationale veiligheid te garanderen of hun bevoegdheid om hun essentiële veiligheidsbelangen te beschermen. Zij is met name niet van toepassing op meldingen van inbreuken op de regels inzake overheidsopdrachten waaraan defensie- of veiligheidsaspecten verbonden zijn, tenzij zij onder de desbetreffende Uniehandelingen vallen.</p>	<p>Art. III.60/2, tweede lid: Deze afdeling doet geen afbreuk aan decretale bepalingen die in een ruimere bescherming van klokkenluiders voorzien.</p> <p>Defensie- en veiligheidsaspecten zijn een federale aangelegenheid.</p>

<p>3. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de toepassing van Unie- of nationaal recht in verband met:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de bescherming van gerubriceerde gegevens; b) de bescherming van het beroepsgeheim van advocaten en van het medisch beroepsgeheim; c) de geheimhouding van rechterlijke beraadslagingen; d) strafprocesrecht. <p>4. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan nationale regels inzake de uitoefening door werknemers van het recht om hun vertegenwoordigers of vakbonden te raadplegen en inzake de bescherming tegen ongerechtvaardigde benadelende maatregelen als gevolg van deze raadplegingen, alsmede inzake de autonomie van de sociale partners en hun recht om collectieve arbeidsovereenkomsten te sluiten. Dit doet geen afbreuk aan het bij deze richtlijn verleende beschermingsniveau.</p>	<p>Art. III.60/5. Melders mogen geen informatie bekendmaken die betrekking heeft op een van de volgende materies:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° de veiligheid van het land; 2° geclassificeerde gegevens; 3° de bescherming van het beroepsgeheim van advocaten en van het medisch beroepsgeheim; 4° de gerechtelijke beraadslagingen; 5° het strafprocesrecht. <p>Federale bevoegdheid</p>
<p>Artikel 4 Persoonlijk toepassingsgebied</p>	
<p>1. Deze richtlijn is van toepassing op in de private of de publieke sector werkzame melders die informatie over inbreuken hebben verkregen in een werkgerelateerde context, met inbegrip van ten minste de volgende personen:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) personen met de hoedanigheid van werknemer in de zin van artikel 45, lid 1, VWEU, met inbegrip van ambtenaren; b) personen met de hoedanigheid van zelfstandige in de zin van artikel 49 VWEU; c) aandeelhouders en personen die behoren tot het bestuurlijk, leidinggevend of toezichthoudend orgaan van een onderneming, met 	<p>Art. III.60/1, In deze afdeling wordt verstaan onder: (...)</p> <p>2° externen: een van de volgende personen die in het kader van zijn werk informatie over inbreuken heeft:</p> <p>Wie voor de overheid werkt als zelfstandige valt sowieso al onder de categorie d).</p> <ul style="list-style-type: none"> a) aandeelhouders en personen die behoren tot het bestuurlijk, leidinggevend of toezichthoudend orgaan van een overheidsinstantie, met

<p>inbegrip van niet bij het dagelijks bestuur betrokken leden, vrijwilligers en bezoldigde of onbezoldigde stagiairs;</p> <p>d) eenieder die werkt onder toezicht en leiding van aannemers, onderaannemers en leveranciers.</p> <p>2. Deze richtlijn is ook van toepassing op melders, indien zij informatie over inbreuken die is verkregen in een inmiddels beëindigde werkrelatie melden of openbaar maken.</p> <p>3. Deze richtlijn is ook van toepassing op melders wier werkrelatie nog moet aanvangen, ingeval informatie over inbreuken is verkregen tijdens de wervingsprocedure of andere precontractuele onderhandelingen.</p> <p>4. De in hoofdstuk VI vervatte maatregelen ter bescherming van melders zijn, in voorkomend geval, tevens van toepassing op:</p> <p>a) facilitators;</p> <p>b) derden die verbonden zijn met de melders en die het slachtoffer kunnen worden van represailles in een werkgerelateerde context, zoals collega's of familieleden van de melders, en</p> <p>c) juridische entiteiten die eigendom zijn van de melders, waarvoor de melders werken of waarmee de melders anderszins in een werkgerelateerde context verbonden zijn.</p>	<p>inbegrip van leden die niet bij het dagelijks bestuur zijn betrokken, vrijwilligers en bezoldigde of onbezoldigde stagiairs;</p> <p>b) aannemers, onderaannemers en leveranciers en iedereen die werkt onder hun toezicht en leiding;</p> <p>c) personen die informatie over inbreuken hebben verkregen in een inmiddels beëindigde werkrelatie;</p> <p>d) personen, van wie de werkrelatie nog moet aanvangen en die informatie over inbreuken hebben verkregen tijdens de wervingsprocedure of andere precontractuele onderhandelingen;</p> <p>Art. III.60/12. §3. Het verbod, vermeld in paragraaf 1, eerste lid geldt niet alleen voor de melders, vermeld in paragraaf 2, maar ook voor de volgende personen:</p> <p>1° personen die anoniem informatie over inbreuken hebben gemeld of openbaar hebben gemaakt, maar later geïdentificeerd zijn;</p> <p>2° de facilitatoren en derden die verbonden zijn met de melders en juridische entiteiten, die eigendom zijn van de melders, waarvoor de melders werken of waarmee de melders anderszins in een werkgerelateerde context verbonden zijn.</p>
<p>Artikel 5 Definities</p>	
<p>Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:</p> <p>1) "inbreuken": handelingen of nalatigheden die:</p> <p>i) onrechtmatig zijn en betrekking hebben op de Uniehandelingen en beleidsterreinen die binnen het in artikel 2 bedoelde materiële toepassingsgebied vallen, of</p>	<p>Art. III.60/1 In deze afdeling wordt verstaan onder: (...)</p> <p>4° inbreuk: een handeling of nalatigheid, die voldoet aan een van de volgende voorwaarden:</p> <p>a- ze is onrechtmatig;</p> <p>b- ze ondermijnt het doel of de toepassing van de regelgeving (...)</p>

<p>ij) het doel of de toepassing ondermijnen van de regels in de Uniehandelingen en beleidsterreinen die binnen het in artikel 2 bedoelde materiële toepassingsgebied vallen;</p> <p>2) “informatie over inbreuken”: informatie, waaronder redelijke vermoedens, over feitelijke of mogelijke inbreuken, die hebben plaatsgevonden of zeer waarschijnlijk zullen plaatsvinden binnen de organisatie waar de melder werkt of heeft gewerkt of binnen een andere organisatie waarmee de melder uit hoofde van zijn werk in contact is geweest, alsmede over pogingen tot verhulling van dergelijke inbreuken;</p> <p>3) “melding” of “melden”: het mondeling of schriftelijk verstrekken van informatie over inbreuken;</p> <p>4) “interne melding”: het binnen een juridische entiteit in de private of de publieke sector mondeling of schriftelijk meedelen van informatie over inbreuken;</p> <p>5) “externe melding”: het mondeling of schriftelijk aan de bevoegde autoriteiten meedelen van informatie over inbreuken;</p> <p>6) “openbaarmaking” of “openbaar maken”: het publiek toegankelijk maken van informatie over inbreuken;</p> <p>7) “melder”: een natuurlijke persoon die in de context van zijn werkgerelateerde activiteiten verkregen informatie over inbreuken meldt of openbaar maakt;</p>	<p>Art. III.60/1 In deze afdeling wordt verstaan onder: 5° informatie over inbreuken: informatie, met inbegrip van redelijke vermoedens, over:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) feitelijke of mogelijke inbreuken die hebben plaatsgevonden of zeer waarschijnlijk zullen plaatsvinden binnen de overheidsinstantie, waar de melder werkt, heeft gewerkt of gesolliciteerd heeft of binnen een andere overheidsorganisatie waarmee de melder in de context van zijn werk in contact is geweest; b) pogingen tot het verhullen van inbreuken binnen de overheidsinstantie waar de melder werkt, heeft gewerkt of gesolliciteerd heeft of binnen een andere overheidsinstantie waarmee de melder in de context van zijn werk in contact is geweest. <p>In de bepalingen mbt de meldingskanalen staat al duidelijk dat het zowel schriftelijk als mondeling kan en dat het gaat over informatie over inbreuken.</p> <p>Volgt automatisch uit de desbetreffende bepalingen over de interne meldingskanalen.</p> <p>Volgt automatisch uit de desbetreffende bepalingen over de externe meldingskanalen.</p> <p>Dit woord spreekt voor zich.</p> <p>Art. III.60/1 In deze afdeling wordt verstaan onder: (...) 4° melder: een natuurlijke persoon die in de context van zijn werk verkregen informatie over inbreuken meldt of openbaar maakt.</p>
---	---

<p>8) “facilitator”: een natuurlijke persoon die een melder bijstaat in het meldingsproces in een werkgerelateerde context en wiens bijstand vertrouwelijk moet zijn;</p> <p>9) “werkgerelateerde context”: huidige of vroegere arbeidsactiviteiten in de publieke of private sector waardoor, ongeacht de aard van die activiteiten, personen informatie kunnen verkrijgen over inbreuken en waarbij die personen te maken kunnen krijgen met represailles indien zij dergelijke informatie zouden melden;</p> <p>10) “betrokkene”: een natuurlijke of rechtspersoon die in de melding of bij de openbaarmaking wordt genoemd als persoon aan wie de inbreuk wordt toegeschreven of met wie die persoon in verband wordt gebracht;</p> <p>11) “represaille”: een directe of indirecte handeling of nalatigheid die in een werkgerelateerde context plaatsvindt naar aanleiding van een interne of externe melding of openbaarmaking, en die tot ongerechtvaardigde benadeling van de melder leidt of kan leiden;</p> <p>12) “opvolging”: optreden van de ontvanger van een melding of een bevoegde autoriteit om de juistheid van de in de melding gedane beweringen na te gaan en de gemelde inbreuk zo nodig aan te pakken, onder meer via maatregelen zoals een intern vooronderzoek, een onderzoek, vervolging, een terugvordering van middelen of het beëindigen van de procedure;</p>	<p>Art. III.60/1 In deze afdeling wordt verstaan onder: (...) 3° facilitator: een natuurlijke persoon die een melder in het kader van het werk bijstaat in het meldingsproces en van wie de bijstand vertrouwelijk moet zijn;</p> <p>Is relevant voor externen en is dan ook daar aan definitie toegevoegd (zie 2°). Bij personeel is het evident dat het over huidige arbeidsactiviteiten gaat. Dit begrip staat trouwens alleen in het corpus van de Richtlijn bij het toepassingsgebied <i>ratione materiae</i> (art. 4) en in de definitie van ‘melder’.</p> <p>Art. III.60/1 In deze afdeling wordt verstaan onder: (...) 1° betrokken persoon: een natuurlijke persoon of overheidsinstantie die de melder aanwijst als de persoon aan wie de inbreuk wordt toegeschreven of met wie die persoon in verband wordt gebracht;</p> <p>De verboden represaillemaatregelen worden verder in artikel 60/12, §1 in detail opgesomd. Deze definitie is er voor zover nodig verwerkt, met name: “Niemand binnen een overheidsinstantie mag in het kader van het werk de volgende maatregelen nemen naar aanleiding van een melding of openbaarmaking: (...) 13° elke andere directe of indirecte handeling dan de handelingen, vermeld in punt 1° tot en met 12°, of elke nalatigheid die tot ongerechtvaardigde benadeling van de melder leidt of kan leiden.</p> <p>Art. III.60/8. §2. De meldingskanalen gaan de juistheid na van de informatie en nemen de gepaste maatregelen als er een vermoeden van een inbreuk is. Omdat het exemplatief is, enkel in MvT.</p>
--	---

<p>13) “feedback”: het aan de melder verstrekken van informatie over de als opvolging geplande of genomen maatregelen en over de redenen voor die opvolging;</p> <p>14) “bevoegde autoriteit”: een nationale autoriteit die is aangewezen om meldingen overeenkomstig hoofdstuk III te ontvangen en de melders feedback te geven, en/of die is aangewezen om de in deze richtlijn vervatte plichten te vervullen, met name wat opvolging betreft.</p>	<p>Art. III.60/8. §3. De meldingskanalen informeren de melder binnen drie maanden na de dag waarop ze de ontvangstmelding hebben verstuurd of, als er geen ontvangstmelding naar de melder is verstuurd, binnen drie maanden nadat de periode van zeven dagen nadat de melding is gedaan, is verstreken, over de als opvolging geplande of genomen maatregelen en over de redenen daarvoor. De meldingskanalen geven daarbij geen informatie vrij die afbreuk doet aan het interne onderzoek of die het onderzoek of de rechten van de betrokken persoon schaadt.</p> <p>Audit Vlaanderen, het extern meldingskanaal voor de lokale en provinciale overheden en de Vlaamse Ombudsdienst, het extern meldingskanaal voor het personeel van de VO worden verder in de ontwerp tekst expliciet benoemd. Hierdoor is er geen nood aan een definitie.</p>
<p>Artikel 6 Voorwaarden voor de bescherming van melders</p>	
<p>1. Melders komen voor bescherming uit hoofde van deze richtlijn in aanmerking mits:</p> <p>a) zij gegronde redenen hadden om aan te nemen dat de gemelde informatie over inbreuken op het moment van de melding juist was en dat die informatie binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn viel, en</p> <p>b) zij intern overeenkomstig artikel 7 of extern overeenkomstig artikel 10 informatie meldden, of informatie openbaar maakten overeenkomstig artikel 15.</p>	<p>Art. III.60/12. §2. Het verbod, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, is van toepassing ten aanzien van melders in al de volgende gevallen:</p> <p>1° de melders meldden informatie over een inbreuk conform artikel III.60/3 tot en met III.60/4 of meldden informatie over een inbreuk bij een instelling, orgaan of instantie van de Europese Unie;</p> <p>2° de melders hadden gegronde redenen om te geloven dat de gemelde informatie op het moment van de melding juist was.</p> <p>Het verbod, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, is in de volgende gevallen van toepassing ten aanzien van melders als ze informatie over een inbreuk openbaar maken, waarvan ze gegronde redenen hadden om te geloven dat de gemelde informatie op het moment van de melding juist was:</p> <p>1° zij hebben eerst intern en extern gemeld of ze hebben meteen extern gemeld conform artikel III.60/3 en III.60/4, en er zijn, conform artikel III.60/8, §1 tot §3, geen passende maatregelen genomen binnen drie maanden nadat het meldingskanaal in kwestie de melding heeft ontvangen;</p> <p>2° ze menen dat een van de volgende situaties zich voordoet:</p>

<p>2. Onverminderd bestaande verplichtingen om te voorzien in anonieme melding op grond van het Unierecht, doet deze richtlijn geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om te beslissen of juridische entiteiten in de private of de publieke sector en bevoegde autoriteiten anonieme meldingen van inbreuken moeten aanvaarden en behandelen.</p> <p>3. Personen die anoniem informatie over inbreuken hebben gemeld of openbaar gemaakt maar later zijn geïdentificeerd en het slachtoffer worden van represailles, komen niettemin in aanmerking voor de bescherming op grond van hoofdstuk VI, op voorwaarde dat zij aan de in lid 1 gestelde voorwaarden voldoen.</p> <p>4. Personen die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende inbreuken melden aan de relevante instellingen, organen of instanties van de Unie, komen in aanmerking voor bescherming overeenkomstig deze richtlijn onder dezelfde voorwaarden als personen die extern melding hebben gedaan.</p>	<p>a) de inbreuk kan een dreigend of reëel gevaar vormen voor het algemene belang;</p> <p>b) er bestaat naar aanleiding van een externe melding een risico op represailles of het is niet waarschijnlijk dat de inbreuk doeltreffend wordt behandeld, door de bijzondere omstandigheden van de zaak.</p> <p>Art. III.60/6. §6. Melders kunnen informatie over inbreuken anoniem melden.</p> <p>Art. III.60/12. §3. Het verbod, vermeld in paragraaf 1, eerste lid geldt niet alleen voor de melders, vermeld in paragraaf 2, maar ook voor de volgende personen: 1° personen die anoniem informatie over inbreuken hebben gemeld of openbaar hebben gemaakt, maar later geïdentificeerd zijn; (...)</p> <p>Zie art III.60/12, §2.</p>
<p>HOOFDSTUK II INTERNE MELDING EN OPVOLGING</p>	
<p>Artikel 7 Melding via interne meldingskanalen</p>	
<p>1. Als algemeen uitgangspunt en onverminderd de artikelen 10 en 15 mag informatie over inbreuken worden gemeld via de interne meldingskanalen en procedures waarin dit hoofdstuk voorziet.</p>	<p>Dit algemeen artikel wordt elders geconcretiseerd en behoeft geen aparte herhaling.</p>

<p>2. De lidstaten moedigen het melden via interne meldingskanalen aan boven het melden langs externe meldingskanalen, indien de inbreuk doeltreffend intern kan worden behandeld en indien de melder van mening is dat er geen risico op represailles bestaat.</p> <p>3. De nodige informatie over het gebruik van in lid 2 bedoelde interne meldingskanalen maakt deel uit van de informatie die wordt verstrekt door juridische entiteiten in de private en de publieke sector krachtens artikel 9, lid 1, punt g), en door bevoegde autoriteiten krachtens artikel 12, lid 4, punt a), en artikel 13.</p>	<p>Art. III.60/9, §1. (...), De website vermeldt dat melders bij voorkeur intern melden als de inbreuk doeltreffend intern kan worden behandeld en de melder van mening is dat er geen risico op represailles bestaat.</p> <p>De overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 1° tot 8°, en Audit Vlaanderen publiceren de informatie, vermeld in het eerste en het tweede lid, op hun website of verwijzen op hun website naar de webpagina op de centrale website van de Vlaamse overheid.</p> <p>De overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 9° tot 18°, publiceren de informatie, vermeld in het eerste en het tweede lid, op hun website.</p>
Artikel 8 Verplichting tot het opzetten van interne meldingskanalen	
<p>1. De lidstaten zorgen ervoor dat juridische entiteiten in de private en de publieke sector kanalen en procedures voor de interne melding en voor opvolging opzetten, na overleg en in samenspraak met de sociale partners, indien het nationale recht daarin voorziet.</p> <p>2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kanalen en procedures bieden de werknemers van de entiteit de mogelijkheid informatie over inbreuken te melden. Zij kunnen die mogelijkheid ook bieden aan andere, in artikel 4, lid 1, onder b), c) en d), en artikel 4, lid 2, bedoelde personen, die in contact staan met de entiteit in het kader van hun werkgerelateerde activiteiten om eveneens informatie over inbreuken te melden.</p>	<p>Art. III.60/3 §1. Personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 2°, 6°, a), b) en c), en 7°, en externen kunnen informatie over inbreuken die een van deze overheidsinstanties begaat, intern melden bij het volgende meldingskanaal:</p> <p>1° de betrokken lijnmanager; 2° Audit Vlaanderen.</p> <p>De lijnmanagers, vermeld in het eerste lid, 1°, brengen Audit Vlaanderen op de hoogte van elke melding die ze ontvangen.</p> <p>Het eerste lid, 2° en het tweede lid gelden niet voor de personeelsleden van De Watergroep die intern kunnen melden bij de Interne Audit van De Watergroep.</p> <p>Externen en personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in artikel I.3, 2°, e) tot g), artikel III.60/2, eerste lid, 1°, 3° tot 5°, 6°, d), en 8°, en personeelsleden van het Eigen Vermogen KMSKA, melden informatie over inbreuken die de eigen overheidsinstantie begaat, intern bij de</p>

<p>3.Lid 1 geldt voor juridische entiteiten in de private sector met 50 of meer werknemers.</p> <p>4.De in lid 3 gestelde drempel geldt niet voor de entiteiten die vallen binnen het toepassingsgebied van de in de delen I.B en II van de bijlage bedoelde Uniehandelingen.</p> <p>5.Meldingskanalen kunnen intern worden beheerd door een daartoe aangewezen persoon of afdeling, of extern ter beschikking worden gesteld door derden. De in artikel 9, lid 1, bedoelde waarborgen en vereisten gelden tevens voor derden die het meldingskanaal voor een juridische entiteit in de private sector beheren en aan wie deze taak is toevertrouwd.</p>	<p>leidinggevende, die de betrokken overheidsinstantie daarvoor aanwijst. Het tweede lid geldt niet voor de voormelde overheidsinstanties.</p> <p>De lijnmanagers, vermeld in het eerste lid, 1° en de leidinggevendenden, vermeld in het vierde lid, kunnen de behandeling van de melding delegeren aan een personeelslid onder hun gezag.</p> <p>§2. Personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 9° tot 18°, kunnen informatie over inbreuken die de lokale overheden begaan, bij een van de volgende meldingskanalen intern melden: 1° het hoofd van het personeel; 2° het gezamenlijk intern meldingskanaal als de overheidsinstantie in kwestie deelneemt aan een gezamenlijk intern meldingskanaal, als vermeld in paragraaf 3.</p> <p>Het hoofd van het personeel, vermeld in het eerste lid, 1°, kan de behandeling van de melding delegeren aan een personeelslid onder zijn gezag.</p> <p>De private sector is federale bevoegdheid.</p> <p>Federale bevoegdheid.</p> <p>Facultatief, niet omgezet.</p>
--	--

<p>6. Juridische entiteiten in de private sector met 50 tot 249 werknemers mogen middelen delen voor het in ontvangst nemen van meldingen en eventueel te verrichten onderzoeken. Dit doet geen afbreuk aan de bij deze richtlijn aan dergelijke entiteiten opgelegde verplichtingen in verband met geheimhouding, het verstrekken van feedback en het behandelen van de gemelde inbreuk.</p> <p>7. Na een passende risicobeoordeling, waarbij rekening wordt gehouden met de aard van de activiteiten van de entiteiten en het daaraan verbonden risiconiveau voor met name het milieu en de volksgezondheid, kunnen de lidstaten juridische entiteiten in de private sector met minder dan 50 werknemers verplichten om kanalen en procedures voor interne meldingen op te zetten overeenkomstig hoofdstuk II.</p> <p>8. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van elk besluit dat zij uit hoofde van lid 7 nemen om de juridische entiteiten in de private sector te verplichten om interne meldingskanalen op te zetten. Deze kennisgeving omvat de redenen voor het besluit en de in de in lid 7 bedoelde risicobeoordeling gebruikte criteria. De Commissie stelt de overige lidstaten van dat besluit in kennis.</p> <p>9. Lid 1 is van toepassing op alle juridische entiteiten in de publieke sector, met inbegrip van entiteiten die eigendom zijn of onder zeggenschap staan van dergelijke entiteiten.</p>	<p>De private sector is federale bevoegdheid.</p> <p>De private sector is federale bevoegdheid.</p> <p>De private sector is federale bevoegdheid.</p> <p>Art. III.60/2. Tenzij het anders vermeld is in deze afdeling, is deze afdeling van toepassing op de volgende overheidsinstanties: 1° de Vlaamse Regering en de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering; 2° Vlaamse administratie; 3° de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid; 4° de provinciegouverneurs en de arrondissementscommissarissen; 5° de secretariaten van de strategische adviesraden; 6° de volgende Vlaamse openbare instellingen: De Watergroep; de Vlaamse Radio- en Televisieomroep;</p>
--	--

	<p>het Vlaams Fonds voor de Letteren; de Vlaamse Instelling voor Technologisch onderzoek; 7° het Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos, het eigen Vermogen van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, het Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, het Eigen Vermogen Flanders Hydraulics, het Eigen Vermogen KMSKA en het Eigen Vermogen Digitaal Vlaanderen; 8° de Vlaamse overheidsinstanties die geen overheidsinstantie zijn als vermeld in punt 1° tot en met 7° maar die voldoen aan al de volgende kenmerken: ze maken deel uit van de Vlaamse deelstaatoverheid of zijn in handen van de Vlaamse deelstaatoverheid en vallen onder het exclusief toezicht van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, in overeenstemming met verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie; Ze bezitten rechtspersoonlijkheid; Het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de extern verzelfstandigde agentschappen of hun rechtstreekse of onrechtstreekse dochterondernemingen hebben minimaal de helft van de stemmen in de algemene vergadering; 9° de gemeenten; 10° de districten; 11° de provincies; 12° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn; 13° de samenwerkingsvormen, vermeld in deel 3, titel 3, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur; de welzijnsverenigingen, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur; 15° de autonome verzorgingsinstellingen, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 3, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur;</p>
--	---

<p>De lidstaten kunnen gemeenten met minder dan 10 000 inwoners of minder dan 50 werknemers of andere entiteiten met minder dan 50 werknemers vrijstellen van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde verplichting.</p> <p>De lidstaten kunnen bepalen dat interne meldingskanalen tussen gemeenten kunnen worden gedeeld of door gezamenlijke gemeentelijke autoriteiten conform het nationale recht worden beheerd, mits de gedeelde interne meldingskanalen gescheiden zijn van, en onafhankelijk zijn in verhouding tot, de relevante externe meldingskanalen.</p>	<p>16° de verzelfstandigde agentschappen die opgericht zijn door een provincie of een gemeente;</p> <p>17° de polders en de wateringen;</p> <p>18° de intergemeentelijke onderwijsvereniging, vermeld in het decreet van 28 november 2008 betreffende de interlokale onderwijsvereniging (ILOV).</p> <p>Vlaanderen maakt geen gebruik van deze optie.</p> <p>Art. III.60/3. §3. De overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 9° tot 18°, kunnen een bestaand intergemeentelijk samenwerkingsverband, als vermeld in deel 3, titel 3 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, gebruiken als gezamenlijk intern meldingskanaal of daarvoor een intergemeentelijk samenwerkingsverband tot stand brengen, conform deel 3, titel 3, hoofdstuk 2, van het voormelde decreet.</p>
<p>Artikel 9 Procedures voor interne melding en opvolging</p>	
<p>1. De procedures voor interne melding en de opvolging als bedoeld in artikel 8 omvatten:</p> <p>a) kanalen voor het ontvangen van meldingen die door hun ontwerp, opzet en beheer op beveiligde wijze de vertrouwelijkheid van de identiteit van de melder en van eventuele in de melding genoemde derden beschermen en waartoe niet-gemachtigde personeelsleden geen toegang hebben;</p>	<p>Art. III.60/7, §1. De meldingskanalen ontvangen meldingen via systemen die door hun ontwerp, opzet en beheer op beveiligde wijze de vertrouwelijkheid beschermen van de volgende elementen:</p> <p>1° de identiteit van de melder;</p> <p>2° de identiteit van derden die in de melding worden genoemd;</p> <p>3° informatie waaruit de identiteit van de melder of een derde kan blijken.</p> <p>Alleen hoofden van het personeel, lijnmanagers, leidinggevenden, personeelsleden van Audit Vlaanderen en personeelsleden, aan wie de hoofden van het personeel, de lijnmanagers of de leidinggevenden, hun bevoegdheid hebben gedelegeerd, conform artikel 60/3; §1, vijfde lid, en §2, tweede lid, hebben toegang tot de informatie, vermeld in het eerste lid.</p>

<p>b) een bevestiging van ontvangst van de melding aan de melder, binnen zeven dagen na die ontvangst;</p>	<p>Art. III.60/8. §1. De meldingskanalen bevestigen de ontvangst van de melding aan de melder binnen zeven dagen na de dag waarop ze de melding hebben ontvangen, als ze binnen die termijn de melding nog niet afgehandeld hebben, tenzij in de volgende gevallen: 1° de melder verzet zich uitdrukkelijk tegen het krijgen van die ontvangstmelding; 2° het krijgen van de ontvangstmelding brengt de bescherming van de identiteit van de melder in gevaar. (...)</p>
<p>c) de aanwijzing van een onpartijdige persoon of afdeling die bevoegd is voor de opvolging van de meldingen, en die dezelfde persoon of afdeling kan zijn als de persoon of afdeling die de meldingen ontvangt, en die de communicatie met de melder zal onderhouden en deze zo nodig nadere informatie zal vragen en feedback zal geven;</p>	<p>Art. III.60/7. §2. Als de meldingskanalen een melding behandelen, nemen ze een strikte neutraliteit in acht. In geen geval wordt de melding behandeld door een persoon die betrokken is of was bij de feiten waarop de melding betrekking heeft.</p>
<p>d) een zorgvuldige opvolging door de in punt c) bedoelde aangewezen persoon of afdeling;</p>	<p>Art. III.60/8. §2. De meldingskanalen gaan de juistheid na van de informatie en nemen de gepaste maatregelen als er een vermoeden van een inbreuk is.</p>
<p>e) een zorgvuldige opvolging van anonieme meldingen, indien het nationale recht daarin voorziet;</p>	<p>Deze worden op dezelfde wijze behandeld als andere meldingen, voor zover mogelijk.</p>
<p>f) een redelijke termijn om feedback te geven, van ten hoogste drie maanden na de ontvangstbevestiging of, indien er geen ontvangstbevestiging is verstuurd aan de melder, drie maanden na het verstrijken van de periode van zeven dagen nadat de melding is gedaan;</p>	<p>Art. III.60/8. §3. De meldingskanalen informeren de melder binnen drie maand na de dag waarop ze de ontvangstmelding hebben verstuurd, of, als er geen ontvangstmelding naar de melder is gestuurd, binnen drie maanden, nadat de periode van zeven dagen nadat de melding is gedaan, is verstreken, over de als opvolging geplande of genomen maatregelen en over de redenen daarvoor. De meldingskanalen geven daarbij geen informatie vrij die afbreuk doet aan het interne onderzoek of die het onderzoek of de rechten van de betrokken persoon schaadt.</p>
<p>g) het verstrekken van duidelijke en gemakkelijk toegankelijke informatie over de procedures voor externe meldingen aan bevoegde autoriteiten</p>	<p>Art. 60/9. §1. (...)De overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 1° tot 8°, en Audit Vlaanderen publiceren de informatie, vermeld in het eerste</p>

<p>krachtens artikel 10 en, in voorkomend geval, aan instellingen, organen en instanties van de Unie.</p> <p>2.De in lid 1, onder a), bedoelde kanalen bieden de mogelijkheid om schriftelijk of mondeling te melden. Mondelinge melding is mogelijk via de telefoon of via andere spraakberichtsysteem, en op verzoek van de melder door middel van een fysieke ontmoeting binnen een redelijke termijn.</p>	<p>en het tweede lid, op hun website of verwijzen op hun website naar de webpagina op de centrale website van de Vlaamse overheid.</p> <p>Art. III.60/6. §1. Melders kunnen schriftelijk en via de telefoon of een ander spraakberichtsysteem informatie over inbreuken melden bij de meldingskanalen. Ze hebben ook het recht op een fysieke ontmoeting binnen een redelijke termijn.</p>
<p>HOOFDSTUK III EXTERNE MELDING EN OPVOLGING</p>	
<p>Artikel 10 Melding via externe meldingskanalen</p>	
<p>Onverminderd artikel 15, lid 1, onder b), verstrekken melders informatie over inbreuken door gebruik te maken van de in de artikelen 11 en 12 bedoelde kanalen en procedures nadat zij eerst een melding hebben gedaan via interne meldingskanalen hebben gebruikt dan wel door rechtstreekse melding via de externe meldingskanalen.</p>	<p>Art. III.60/9, §1. (...)De website vermeldt dat melders bij voorkeur intern melden als de inbreuk doeltreffend intern kan worden behandeld en de melder van mening is dat er geen risico op represailles bestaat.</p> <p>Art. III.60/4. §1. Nadat personeelsleden van de Vlaamse overheidsinstanties en externen de informatie over inbreuken die de Vlaamse overheidsinstanties begaan, gemeld hebben conform artikel III.60/3, §1 van dit decreet, kunnen ze de informatie ook extern melden bij de Vlaamse Ombudsdienst, conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.</p> <p>In afwijking van het eerste lid kunnen personeelsleden van de Vlaamse overheidsinstanties en externen informatie over inbreuken die Vlaamse overheidsinstanties begaan, rechtstreeks melden bij de Vlaamse Ombudsdienst, conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, als ze menen dat de inbreuk niet doeltreffend behandeld kan worden of dat er een risico op represailles bestaat.</p> <p>§2. Nadat personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 9° tot 12°, 14° en 16°, met uitzondering van de extern verzelfstandigde agentschappen van privaatrecht die opgericht zijn door een provincie of een gemeente, informatie over inbreuken die deze</p>

	<p>overheidsinstanties begaan, gemeld hebben conform artikel III.60/3, §2, kunnen ze die informatie ook extern melden bij Audit Vlaanderen.</p> <p>In afwijking van het eerste lid kunnen deze personeelsleden informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, ook rechtstreeks melden bij Audit Vlaanderen als ze menen dat de inbreuk intern niet doeltreffend behandeld kan worden of dat er een risico op represailles bestaat.</p> <p>Externen kunnen informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, rechtstreeks extern melden bij Audit Vlaanderen.</p> <p>§3. Nadat personeelsleden van overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 13°, 15°, 17° tot 18°, en de extern verzelfstandigde agentschappen van privaatrecht die opgericht zijn door een provincie of een gemeente, informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, gemeld hebben conform artikel III.60/3, §2, kunnen ze die informatie ook extern melden bij de Vlaamse Ombudsdienst conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.</p> <p>In afwijking van het eerste lid kunnen personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in het eerste lid, informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, rechtstreeks melden bij de Vlaamse Ombudsdienst, conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, als ze menen dat de inbreuk niet doeltreffend behandeld kan worden of dat er een risico op represailles bestaat.</p>
<p>Artikel 11 Verplichting tot het opzetten van externe meldingskanalen en tot het bieden van opvolging inzake meldingen</p>	
<p>1.De lidstaten wijzen de autoriteiten aan die bevoegd zijn voor het ontvangen van meldingen, het geven van feedback of het bieden van opvolging inzake meldingen, en voorzien hen van voldoende middelen.</p>	<p>Art. III.60/4. §1. Nadat personeelsleden van de Vlaamse overheidsinstanties en externen de informatie over inbreuken die de Vlaamse overheidsinstanties begaan, gemeld hebben conform artikel III.60/3, §1 van dit decreet, kunnen ze de informatie ook extern melden bij de Vlaamse Ombudsdienst, conform</p>

het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.

In afwijking van het eerste lid kunnen personeelsleden van de Vlaamse overheidsinstanties en externen informatie over inbreuken die Vlaamse overheidsinstanties begaan, rechtstreeks melden bij de Vlaamse Ombudsdienst, conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, als ze menen dat de inbreuk niet doeltreffend behandeld kan worden of dat er een risico op represailles bestaat.

§2. Nadat personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 9° tot 12°, 14° en 16°, met uitzondering van de extern verzelfstandigde agentschappen van privaatrecht die opgericht zijn door een provincie of een gemeente, informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, gemeld hebben conform artikel III.60/3, §2, kunnen ze die informatie ook extern melden bij Audit Vlaanderen.

In afwijking van het eerste lid kunnen deze personeelsleden informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, ook rechtstreeks melden bij Audit Vlaanderen als ze menen dat de inbreuk intern niet doeltreffend behandeld kan worden of dat er een risico op represailles bestaat.

Externen kunnen informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, rechtstreeks extern melden bij Audit Vlaanderen.

§3. Nadat personeelsleden van overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 13°, 15°, 17° tot 18°, en de extern verzelfstandigde agentschappen van privaatrecht die opgericht zijn door een provincie of een gemeente, informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, gemeld hebben conform artikel III.60/3, §2, kunnen ze die informatie ook extern melden bij de Vlaamse Ombudsdienst conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.

<p>2. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten:</p> <p>a) onafhankelijke en autonome externe meldingskanalen opzetten voor het ontvangen en in behandeling nemen van informatie over inbreuken;</p> <p>b) onverwijld, en in ieder geval binnen zeven dagen na de ontvangst van de melding, een bevestiging van die ontvangst verzenden, tenzij melders uitdrukkelijk anders hebben verzocht of de bevoegde autoriteiten op redelijke gronden van oordeel zijn dat een bevestiging van ontvangst van de melding de bescherming van de identiteit van de melder in gevaar zou brengen;</p> <p>c) zorgvuldig opvolging geven aan meldingen;</p> <p>d) de melder binnen een redelijke termijn, van ten hoogste drie maanden of in naar behoren gemotiveerde gevallen, zes maanden, meedelen welk gevolg er aan de melding is gegeven;</p>	<p>In afwijking van het eerste lid kunnen personeelsleden van de overheidsinstanties, vermeld in het eerste lid, informatie over inbreuken die deze overheidsinstanties begaan, rechtstreeks melden bij de Vlaamse Ombudsdienst, conform het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, als ze menen dat de inbreuk niet doeltreffend behandeld kan worden of dat er een risico op represailles bestaat.</p> <p>Art. III.60/8. §1. De meldingskanalen bevestigen de ontvangst van de melding aan de melder binnen zeven dagen na de dag waarop ze de melding hebben ontvangen, als ze binnen die termijn de melding nog niet afgehandeld hebben, tenzij in de volgende gevallen:</p> <p>1° de melder verzet zich uitdrukkelijk tegen het krijgen van de ontvangstmelding;</p> <p>2° het krijgen van de ontvangstmelding brengt de bescherming van de identiteit van de melder in gevaar.</p> <p>Art. III.60/8. §2. De meldingskanalen gaan de juistheid na van de informatie en nemen de gepaste maatregelen als er een vermoeden van een inbreuk is.</p> <p>Art. III.60/8. §3. De meldingskanalen informeren de melder binnen drie maanden na de dag waarop ze de ontvangstmelding hebben verstuurd of, als er geen ontvangstmelding naar de melder is gestuurd, binnen drie maanden nadat de periode van zeven dagen nadat de melding is gedaan, is verstreken, over de als opvolging geplande of genomen maatregelen en over de redenen daarvoor. De meldingskanalen geven hierbij geen informatie vrij die afbreuk doet aan het interne onderzoek of het onderzoek of de rechten van de betrokken persoon schaadt.</p> <p>Bij meldingen aan Audit Vlaanderen als vermeld in artikel III.60/4, §2, kan Audit Vlaanderen de termijn van drie maanden, vermeld in het eerste lid, verlengen tot maximaal zes maanden. In dat geval informeert Audit Vlaanderen de melder en de betrokken lokale overheid schriftelijk over de</p>
--	--

<p>e)de melder volgens de nationaalrechtelijke procedures in kennis stellen van het eindresultaat van onderzoeken naar aanleiding van de melding;</p> <p>f) de informatie in de melding tijdig aan de bevoegde instellingen, organen of instanties van de Unie, naargelang het geval, doorgeven voor verder onderzoek, indien het Unierecht of het nationale recht daarin voorziet.</p> <p>3.De lidstaten kunnen bepalen dat bevoegde autoriteiten, na de zaak naar behoren te hebben beoordeeld, kunnen besluiten dat een gemelde inbreuk duidelijk van geringe betekenis is en krachtens deze richtlijn geen andere opvolging dan het afronden van de procedure vereist. Dit geldt onverminderd andere verplichtingen of andere toepasselijke procedures voor het behandelen van de gemelde inbreuk, en onverminderd de door deze richtlijn geboden bescherming in samenhang met interne of externe meldingen. In een dergelijk geval stellen de bevoegde autoriteiten de melder in kennis van hun beslissing en van de motivering daarvan.</p> <p>4.De lidstaten kunnen bepalen dat bevoegde autoriteiten kunnen besluiten de procedures af te sluiten met betrekking tot herhaalde meldingen waarvan de inhoud geen nieuwe informatie van betekenis over inbreuken bevat ten opzichte van een eerdere melding ten aanzien waarvan de relevante procedures werden beëindigd, tenzij door nieuwe wettelijke of feitelijke omstandigheden een andere opvolging gerechtvaardigd is. In een dergelijk geval stellen de bevoegde autoriteiten de melder in kennis van hun beslissing en van de motivering daarvan.</p>	<p>verlenging van de termijn en de reden daarvoor, voor de voormelde termijn van drie maanden verstreken is.</p> <p>Art. III.60/8. §4. Audit Vlaanderen brengt de melder op de hoogte van het eindresultaat van de onderzoeken.</p> <p>Dit is alleen van toepassing als het nationale of Unierecht daar in voorziet. Als het nationale recht of Unierecht daarin voorziet, is dat al ergens bepaald en hoeft het hier niet herhaald te worden.</p> <p>Art. III.60/8, §1. (...) Tenzij er nieuwe wettelijke of feitelijke omstandigheden zijn die een andere opvolging rechtvaardigen, kunnen externe meldingskanalen bij meldingen, conform artikel III.60/4, §2, beslissen om in een van de volgende gevallen de melding niet in behandeling te nemen:</p> <p>1° de inbreuk is van geringe betekenis;</p> <p>2° de externe melding heeft betrekking op feiten die in een eerdere melding van de melder al zijn behandeld en de nieuwe melding bevat geen nieuwe informatie van betekenis.</p> <p>In de gevallen, vermeld in het tweede lid, stuurt Audit Vlaanderen, de melder binnen zeven dagen nadat het de melding heeft ontvangen, naast de ontvangstmelding, vermeld in het eerste lid, de beslissing om de melding niet in behandeling te nemen en een motivatie voor die beslissing.</p>
--	---

<p>5. De lidstaten kunnen bepalen dat wanneer bevoegde autoriteiten worden geconfronteerd met grote aantallen meldingen, zij voorrang geven aan de behandeling van meldingen van ernstige inbreuken of van inbreuken op essentiële bepalingen die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, onverminderd de in punt d) van lid 2 vermelde termijn.</p> <p>6. De lidstaten zorgen ervoor dat elke autoriteit die een melding heeft ontvangen, maar niet bevoegd is om de gemelde inbreuk aan te pakken, de melding binnen een redelijke termijn op veilige wijze doorzendt aan de bevoegde autoriteit en dat de melder onverwijld over deze doorzending wordt geïnformeerd.</p>	<p>Er wordt geen gebruik gemaakt van deze optie.</p> <p>Art. III.60/10. §3. Als de melder een melding richt aan een onbevoegd personeelslid of een onbevoegde instantie, stuurt dat onbevoegde personeelslid of die onbevoegde overheidsinstantie de melding zo snel mogelijk op veilige wijze door naar het bevoegde personeelslid. Het onbevoegde personeelslid of de onbevoegde overheidsinstantie brengt de melder onmiddellijk op de hoogte van die doorzending.</p>
<p>Artikel 12 Opzet van externe meldingskanalen</p>	
<p>1. Externe meldingskanalen worden als onafhankelijk en autonoom beschouwd, indien zij aan elk van de volgende criteria voldoen: a) door hun ontwerp, opzet en beheer waarborgen de kanalen de volledigheid, integriteit en geheimhouding van de informatie en zijn zij niet toegankelijk voor niet-gemachtigde personeelsleden van de bevoegde autoriteit;</p>	<p>Art. III.60/7. §1. De meldingskanalen ontvangen meldingen via systemen die door hun ontwerp, opzet en beheer op beveiligde wijze de vertrouwelijkheid beschermen van: 1° de identiteit van de melder; 2° de identiteit van derden die in de melding worden genoemd; 3° informatie waaruit de identiteit van de melder of een derde kan blijken.</p> <p>Alleen hoofden van het personeel, lijnmanagers, leidinggeevenden, personeelsleden van Audit Vlaanderen en personeelsleden, aan wie de hoofden van het personeel, de lijnmanagers of de leidinggeevenden hun bevoegdheid hebben gedelegeerd, conform artikel III.60/3, §1, vijfde lid, en §2, tweede lid, hebben toegang tot de informatie, vermeld in het eerste lid.</p> <p>Voor de geheimhouding van informatie wordt verwezen naar de CFE Code of Professional Standards van het ACFE (Association of Certified Fraud Examiners), waarvan Section III Standards of Professional Conduct, F Confidentiality als volgt luidt:</p>

<p>b) zij bieden de mogelijkheid om, met het oog op verder te verrichten onderzoeken, informatie duurzaam op te slaan overeenkomstig artikel 1</p> <p>2.De externe meldingskanalen bieden de mogelijkheid om meldingen schriftelijk en mondeling te maken. Mondelinge melding kan via de telefoon of via andere spraakberichtssystemen en, op verzoek van de</p>	<p>‘Certified Fraud Examiners shall not disclose confidential or privileged information obtained during the course of a fraud examination without the express permission of a proper authority or the lawful order of a court. This requirement does not preclude professional practice or investigative body reviews as long as the reviewing organization agrees to abide by the confidentiality restrictions.</p> <p>Het IIA (Institute of Internal Auditors) vermeldt in de “Gedragscode”, rubriek Beginselen, 3 Vertrouwelijkheid:</p> <p>‘Internal auditors hebben respect voor de waarde en het eigendom van de informatie die zij ontvangen. Zij maken geen informatie openbaar zonder daarvoor toestemming te hebben verkregen, tenzij er een wettelijke of professionele plicht daartoe bestaat’.</p> <p>In diezelfde Gedragscode wordt vermeld onder de rubriek Gedragsregels, 3 Vertrouwelijkheid:</p> <p>“Interne auditors:</p> <p>3.1. Zijn behoedzaam in het gebruik en de bescherming van informatie die zij gedurende hun activiteiten hebben verzameld.</p> <p>3.2. Gebruiken geen informatie voor persoonlijk gewin of op een wijze die in strijd is met de wet of die schadelijk is voor de wettelijke en ethische doelstellingen van de organisatie.</p> <p>Dit wordt verder besproken bij de omzetting van artikel 18. Het hoeft hier niet nog eens herhaald te worden.</p> <p>Art. III.60/6. §1. Melders kunnen schriftelijk en via de telefoon of een ander spraakberichtensysteem informatie over inbreuken melden bij de meldingskanalen. Ze hebben ook het recht op een fysieke ontmoeting binnen een redelijke termijn.</p>
--	---

<p>melder, door middel van een fysieke ontmoeting binnen een redelijke termijn.</p> <p>3.De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat, indien een melding wordt ontvangen via andere kanalen dan de in de leden 1 en 2 genoemde meldingskanalen, of door andere personeelsleden dan degenen die verantwoordelijk zijn voor het in behandeling nemen van meldingen, de personeelsleden die deze ontvangen, geen informatie openbaar mogen maken aan de hand waarvan de identiteit van de melder of van de betrokkene kan worden achterhaald, en dat zij de melding onverwijld en ongewijzigd doorzenden aan de voor de behandeling van meldingen verantwoordelijke personeelsleden.</p> <p>4.De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten personeelsleden aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor het behandelen van meldingen, en met name voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) het verstrekken van informatie over de meldingsprocedures aan belangstellenden; b) de ontvangst en de opvolging van meldingen; c) het onderhouden van contact met de melder om deze feedback te geven en zo nodig om nadere informatie te verzoeken. <p>5.De in lid 4 bedoelde personeelsleden worden specifiek opgeleid voor het behandelen van meldingen.</p>	<p>Art. III.60/10, §3 (...) Als de melder een systeem gebruikt dat niet voldoet aan de vereisten, vermeld in artikel III.60/7, §1, eerste lid, stuurt de ontvanger de melding zo snel mogelijk op een veilige wijze door naar het bevoegde personeelslid.</p> <p>Audit Vlaanderen en de Ombudsdienst hebben personeelsleden die hiervoor bevoegd zijn.</p>
Artikel 13 Informatie over de ontvangst en de opvolging van meldingen	
<p>De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten op een afzonderlijke, gemakkelijk herkenbare en toegankelijke pagina van hun website in elk geval de volgende informatie publiceren:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de voorwaarden om in aanmerking te komen voor bescherming krachtens deze richtlijn; b) de contactgegevens voor de in artikel 12 bedoelde externe meldingskanalen, met name de elektronische en postadressen, en de 	<p>Art. III.60/9. §1. De Vlaamse overheid publiceert op een afzonderlijke, gemakkelijk herkenbare en toegankelijke pagina van de centrale website de volgende informatie:</p> <p>1° de voorwaarden om in aanmerking te komen voor bescherming tegen represailles;</p>

<p>telefoonnummers voor dergelijke kanalen, met de vermelding of de telefoongesprekken worden opgenomen;</p> <p>c) de procedures die van toepassing zijn op de melding van inbreuken, met inbegrip van de wijze waarop de bevoegde autoriteit de melder kan verzoeken om de gemelde informatie te verduidelijken of om verstrekking van nadere informatie, de termijn voor het geven van feedback alsmede het soort en de inhoud van dergelijke feedback;</p> <p>d) de geheimhoudingsregels die van toepassing zijn op meldingen, en met name de informatie over de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig artikel 17 van deze richtlijn, de artikelen 5 en 13 van Verordening (EU) 2016/679, artikel 13 van Richtlijn (EU) 2016/680 en artikel 15 van Verordening (EU) 2018/1725, naargelang het geval;</p> <p>e) de wijze van de aan meldingen te bieden opvolging;</p> <p>f) de remedies en procedures voor bescherming tegen represailles en de beschikbaarheid van vertrouwelijk advies voor personen die overwegen tot melding over te gaan;</p> <p>g) een verklaring met een duidelijke toelichting van de voorwaarden waaronder personen die meldingen doen aan de bevoegde autoriteit worden beschermd tegen het oplopen van aansprakelijkheid voor een inbreuk op de geheimhoudingsregels krachtens artikel 21, lid 2; en.</p> <p>h) contactgegevens van het informatiecentrum of van de onafhankelijke centrale bestuurlijke autoriteit als bedoeld in artikel 20, lid 3, indien van toepassing.</p>	<p>2° de elektronische adressen, de postadressen en de telefoonnummers van de interne en externe meldingskanalen, met vermelding of ze de telefoongesprekken en de gesprekken via andere spraaksystemen opnemen;</p> <p>3° de procedures voor meldingen van informatie over inbreuken bij de meldingskanalen en bij instellingen, organen en instanties van de Europese Unie, met inbegrip van:</p> <p>a) de wijze waarop de meldingskanalen de melder kunnen vragen om de informatie te verduidelijken of bijkomende informatie te verstrekken;</p> <p>b) de termijn voor het geven van feedback;</p> <p>c) de soort en de inhoud van de feedback</p> <p>4° de informatie over de verwerking van persoonsgegevens;</p> <p>5° de wijze waarop de melding wordt opgevolgd;</p> <p>6° de remedies en procedures voor de bescherming tegen represailles en de beschikbaarheid van vertrouwelijk advies voor personen die overwegen tot melding over te gaan;</p> <p>7° onverminderd artikel III.60/5, een duidelijke toelichting van de voorwaarden waaronder melders beschermd worden bij het schenden van enige geheimhoudingsregel;</p> <p>8° de contactgegevens van de dienst, waarvan sprake in paragraaf 2;</p> <p>9° de rechten van de betrokken persoon.</p>
<p>Artikel 14 Evaluatie van de procedures door de bevoegde autoriteiten</p>	
<p>De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten hun procedures voor de ontvangst en opvolging van meldingen regelmatig, maar ten minste om de drie jaar, evalueren. Bij de evaluatie van deze procedures houden de bevoegde autoriteiten rekening met hun eigen ervaring en die van andere bevoegde autoriteiten en passen zij hun procedures dienovereenkomstig aan.</p>	<p>Besluit van de Vlaamse Regering van 18 oktober 2013 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap “Audit Vlaanderen” en tot wijziging van diverse besluiten:</p> <p>Art. 16. §1. <i>“Overeenkomstig artikel III.115, §4, tweede lid, van het bestuursdecreet van 7 december 2018 zijn de auditcomités verantwoordelijk voor de aansturing en de opvolging van en het toezicht op het agentschap.</i></p>

	<p><i>Daarvoor keuren ze het jaarlijkse ondernemingsplan van het agentschap goed.</i></p> <p><i>De auditcomités kunnen, zowel in het kader van de adviesverlening als in het kader van de opvolging en de uitoefening van het toezicht, op ieder ogenblik aan het hoofd van het agentschap informatie, rapportering en verantwoording vragen over bepaalde aangelegenheden, zowel op geaggregeerd niveau als op niveau van individuele onderwerpen en dossiers. (...) Op voorwaarde dat de auditcomités daarvoor hun goedkeuring verlenen, wordt na een selectieprocedure waarbij ook de auditcomités betrokken zijn, een gekwalificeerde en onafhankelijke persoon of instantie aangewezen, die instaat voor de evaluatie van de werking van het agentschap. De frequentie van die evaluatie wordt bepaald door de auditcomités.”</i></p> <p><i>Art. 23. “Het agentschap rapporteert over zijn werkzaamheden en bevindingen aan de auditcomités.”</i></p> <p><i>Art. 24. “Conform (...) omvat de informatieverstrekking en de rapportering door het agentschap ten minste:</i></p> <p><i>1° een jaarlijks ondernemingsplan;</i></p> <p><i>2° een periodiek rapport over het gebruik van de verleende delegaties</i></p> <p><i>3° een jaarlijks rapport, alsook een eindrapport, over de uitvoering van het ondernemingsplan, op basis van beleids- en beheersrelevante indicatoren en kengetallen.</i></p> <p><i>Zowel in het ondernemingsplan als in het jaarverslag geeft het agentschap aan wat de verhouding is tussen de activiteiten als externe audit en deze als interne audit.”</i></p>
HOOFDSTUK IV OPENBAARMAKING	
Artikel 15 Openbaarmaking	
1. Een persoon die een openbaarmaking doet, komt in aanmerking voor bescherming uit hoofde van deze richtlijn indien is voldaan aan een van de volgende voorwaarden:	Art. III.60/12, §2. (...) Het verbod, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, is in de volgende gevallen van toepassing ten aanzien van melders als ze informatie over een inbreuk openbaar maken, waarvan ze gegronde redenen hadden om

<p>a) de persoon deed eerst een interne en externe melding, of meteen een externe melding overeenkomstig de hoofdstukken II en III, maar er zijn naar aanleiding van die melding geen passende maatregelen genomen binnen de in artikel 9, lid 1, punt f), of artikel 11, lid 2, punt d), genoemde termijn, of</p> <p>b) de persoon heeft gegronde redenen om aan te nemen dat: de inbreuk kan een dreigend of reëel gevaar zijn voor het algemeen belang, bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een noodsituatie of een risico op onherstelbare schade, of</p> <p>ii) er bestaat een risico op represailles bij externe meldingen, of het is niet waarschijnlijk dat de inbreuk doeltreffend wordt verholpen, wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak, omdat bijvoorbeeld bewijsmateriaal kan worden achtergehouden of vernietigd, of een autoriteit kan samenspannen met de pleger van de inbreuk of met iemand die bij de inbreuk is betrokken.</p> <p>2. Dit artikel is niet van toepassing op gevallen waarin een persoon rechtstreeks informatie aan de pers verstrekt op grond van specifieke nationale bepalingen tot instelling van een stelsel voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting en informatie.</p>	<p>te geloven dat de gemelde informatie op het moment van de melding juist was:</p> <p>1° ze hebben eerst intern en extern gemeld of ze hebben meteen extern gemeld conform artikel III.60/3 en III.60/4, en er zijn, conform artikel III.60/8, §1 tot §3, geen passende maatregelen genomen binnen drie maanden nadat het meldingskanaal in kwestie de melding heeft ontvangen;</p> <p>2° ze menen dat een van de volgende situaties zich voordoet:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de inbreuk kan een dreigend of reëel gevaar vormen voor het algemene belang; b) er bestaat naar aanleiding van een externe melding, een risico op represailles of het is niet waarschijnlijk dat de inbreuk doeltreffend wordt behandeld, omwille van de bijzondere omstandigheden van de zaak. <p>De stukken in het rood zijn voorbeelden, die niet thuishoren in het corpus van het decreet.</p> <p>De artikelen die de persvrijheid en de vrijheid van meningsuiting beschermen zitten vervat in de Grondwet en kunnen sowieso niet door ons decreet buiten werking gesteld worden.</p> <p><i>Art. 19. “De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd.”</i></p> <p><i>Art. 25. “De drukpers is vrij; de censuur kan nooit worden ingevoerd; geen borgstelling kan worden geëist van de schrijvers, uitgevers of drukkers. Wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, kan de uitgever, de drukker of de verspreider niet worden vervolgd.”</i></p>
HOOFDSTUK V BEPALINGEN VOOR INTERNE EN EXTERNE MELDING	
Artikel 16 Geheimhoudingsplicht	

<p>1. De lidstaten zorgen ervoor dat de identiteit van de melder niet zonder zijn uitdrukkelijke toestemming bekend wordt gemaakt aan anderen dan de gemachtigde personeelsleden die bevoegd zijn voor de ontvangst of de opvolging van meldingen. Dit geldt tevens voor alle andere informatie aan de hand waarvan direct of indirect de identiteit van de melder kan worden achterhaald.</p> <p>2. In afwijking van lid 1 mag de identiteit van de melder en enige andere informatie bedoeld in lid 1 uitsluitend worden bekendgemaakt indien het gaat om een noodzakelijke en evenredige verplichting krachtens het Unie- of het nationale recht in het kader van onderzoek door nationale autoriteiten of gerechtelijke procedures, mede ter waarborging van de rechten van verdediging van de betrokkene.</p> <p>3. Voor bekendmakingen op grond van de in lid 2 bedoelde afwijking gelden passende waarborgen volgens de toepasselijke Unie- en nationale voorschriften. Meer bepaald worden melders, voordat hun identiteit wordt bekendgemaakt, daarvan in kennis gesteld, tenzij die informatie de gerelateerde onderzoeken of gerechtelijke procedures in gevaar zou brengen. De bevoegde autoriteit stuurt de melders een schriftelijke toelichting over de redenen voor de bekendmaking van de vertrouwelijke gegevens toe.</p> <p>4. De lidstaten zorgen ervoor dat bevoegde autoriteiten die informatie over inbreuken met bedrijfsgeheimen ontvangen, die bedrijfsgeheimen niet gebruiken of bekendmaken voor andere doeleinden dan hetgeen noodzakelijk is voor een gedegen opvolging.</p>	<p>Art. III.60/11. §2. De meldingskanalen maken de identiteit van de melder en alle informatie, waarmee de identiteit van de melder direct of indirect kan achterhaald worden, niet bekend aan anderen dan de personeelsleden die bevoegd zijn om de melding te ontvangen en op te volgen, conform artikel III.60/8, tenzij in al de volgende gevallen:</p> <p>1° de melder stemt daarmee in; 2° er is een noodzakelijke en evenredige wettelijke verplichting is in het kader van een onderzoek door nationale autoriteiten of gerechtelijke procedures, om de rechten van verdediging van de betrokken persoon te waarborgen.</p> <p>Art. III.60/11. §3. Voor de meldingskanalen de identiteit van de melder of de betrokken persoon bekendmaken, brengen ze de melder, respectievelijk de betrokken persoon daarvan schriftelijk op de hoogte, samen met de redenen daarvoor, tenzij die informatie de onderzoeken of gerechtelijke procedures in gevaar brengt.</p> <p>Art. III.60/10. §4. De meldingskanalen mogen geen feiten bekendmaken die het economisch, financieel of commercieel belang van een overheidsinstantie kunnen schaden tenzij dat noodzakelijk is voor de opvolging van de melding.</p>
<p>Artikel 17 Verwerking van persoonsgegevens</p>	
<p>Elke verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn, met inbegrip van de uitwisseling of doorgifte van persoonsgegevens door de bevoegde autoriteiten, wordt verricht overeenkomstig Verordening</p>	<p>Art. III.60/11. §1. Als die gegevens beschikbaar zijn, verwerken de meldingskanalen de volgende persoonsgegevens bij de behandeling en registratie van meldingen:</p>

<p>(EU) 2016/679 en Richtlijn (EU) 2016/680. Elke uitwisseling of doorgifte van informatie door instellingen, organen en instanties van de Unie geschiedt overeenkomstig Verordening (EU) 2018/1725.</p> <p>Persoonsgegevens die duidelijk niet relevant zijn voor de behandeling van een specifieke melding, worden niet verzameld, of worden, indien onbedoeld verzameld, onmiddellijk gewist.</p>	<p>1° de naam van de melder; 2° de contactgegevens en functie van de melder; 3° de naam van de facilitator of derden, die verbonden zijn met de melder en die het slachtoffer kunnen worden van represailles in een werkgerelateerde context; 4° de naam en functie van de betrokken persoon en informatie over inbreuken van de betrokken persoon; 5° de naam van de getuigen; 6° schriftelijke meldingen; 7° het schriftelijk verslag van mondelinge meldingen, vermeld in artikel III.60/6, §2 en §3.</p> <p>De meldingskanalen wissen onmiddellijk andere gegevens dan de gegevens, vermeld in het eerste lid, die niet relevant zijn om de melding te behandelen.</p> <p>Verordening (EU) 2018/1725 gaat over de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Zoals ook de tekst van artikel 17 duidelijk zegt gaat het over een uitwisseling of doorgifte door instellingen, organen of instanties van de EU en dus heeft het geen zin dit in Vlaamse wetgeving op te nemen.</p>
<p>Artikel 18 Registratie van de meldingen</p>	
<p>1. De lidstaten zorgen ervoor dat juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten een register bijhouden van elke ontvangen melding, in overeenstemming met de in artikel 16 vastgelegde geheimhoudingsvereisten. Meldingen worden niet langer opgeslagen dan noodzakelijk en evenredig is om te voldoen aan de vereisten die door deze richtlijn zijn opgelegd of aan andere bij Unie- of nationaal recht opgelegde vereisten.</p> <p>2. Wanneer voor het melden, met instemming van de melder, een telefoonlijn met gespreksopname of een ander spraakberichtsysteem</p>	<p>Art. III.60/10. §1. De meldingskanalen houden een register bij van de ontvangen meldingen.</p> <p>Art. III.60/11. §5. De meldingskanalen bewaren de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, gedurende respectievelijk tien of zes jaar al naargelang die gegevens betrekking hebben op misdrijven of inbreuken.</p> <p>Art. III.60/6. §2. De meldingskanalen kunnen van mondelinge meldingen via een spraakberichtsysteem met gesprekopname:</p>

<p>met gespreksopname wordt gebruikt, hebben juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten het recht om de mondelinge melding te registreren op een van de volgende wijzen:</p> <p>a) door het maken van een opname van het gesprek in een duurzame, opvraagbare vorm, of</p> <p>b) door een volledige en nauwkeurige schriftelijke weergave van het gesprek, opgesteld door de voor het behandelen van de melding verantwoordelijke personeelsleden.</p> <p>Juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten bieden de melder de mogelijkheid de schriftelijke weergave van het telefoongesprek te controleren, te corrigeren en voor akkoord te tekenen.</p> <p>3. Indien voor de melding een telefoonlijn zonder gespreksopname of een ander spraakberichtsysteem zonder gespreksopname wordt gebruikt, hebben juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten het recht om de mondelinge melding te registreren in de vorm van een nauwkeurig verslag van het gesprek, opgesteld door het voor het behandelen van de melding verantwoordelijke personeelslid. Juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten bieden de melder de mogelijkheid het verslag van het gesprek te controleren, te corrigeren en voor akkoord te tekenen.</p> <p>4. Indien een persoon verzoekt om een onderhoud met de personeelsleden van juridische entiteiten in de private en de publieke sector of van bevoegde autoriteiten om een melding te doen overeenkomstig artikel 9, lid 2, en artikel 12, lid 2, zorgen juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten ervoor, mits de melder hiermee instemt, dat er een volledig en nauwkeurig verslag van het onderhoud wordt bijgehouden in een duurzame en opvraagbare vorm.</p>	<p>1° een opname van het gesprek in een duurzame, opvraagbare vorm maken; 2° een volledig en nauwkeurig verslag laten opstellen door personeelsleden die ervoor verantwoordelijk zijn om de melding te behandelen.</p> <p>De meldingskanalen stellen de melders op de hoogte van de mogelijkheid van het systeem om gesprekken op te nemen, voor de start van het gesprek.</p> <p>Art. III.60/6. §5 Melders kunnen de schriftelijke weergave van het gesprek, vermeld in de paragrafen 2 tot en met 4, controleren, corrigeren en voor akkoord tekenen.</p> <p>Art. III.60/6. §3. De personeelsleden van de meldingskanalen, die ervoor verantwoordelijk zijn om de melding te behandelen, kunnen een nauwkeurig verslag opmaken van mondelinge meldingen via een spraakberichtsysteem zonder gespreksopnamefaciliteit.</p> <p>Art. III.60/6. §5 Melders kunnen de schriftelijke weergave van het gesprek, vermeld in paragraaf 2 tot en met 4, controleren, corrigeren en voor akkoord tekenen.</p> <p>Art. III.60/6. §4. Als de melder toestemt, maken de meldingskanalen bij een fysieke ontmoeting op verzoek van de melder:</p> <p>1° een opname van het gesprek in een duurzame en opvraagbare vorm; 2° een nauwkeurig verslag van het onderhoud, dat de personeelsleden opstellen die verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de melding.</p> <p>Art. III.60/6. §5 Melders kunnen de schriftelijke weergave van het gesprek, vermeld in de paragrafen 2 tot en met 4, controleren, corrigeren en voor akkoord tekenen.</p>
---	---

<p>Juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten hebben het recht om het onderhoud te registreren op een van de volgende wijzen:</p> <p>a) door het maken van een opname van het gesprek in een duurzame en opvraagbare vorm, of</p> <p>b) door een nauwkeurig verslag van het onderhoud, opgesteld door de voor het behandelen van de melding verantwoordelijke personeelsleden.</p> <p>Juridische entiteiten in de private en de publieke sector en bevoegde autoriteiten bieden de melder de mogelijkheid de schriftelijke weergave van het verslag van het onderhoud te controleren, te corrigeren en voor akkoord te tekenen.:</p>	
<p>HOOFDSTUK VI BESCHERMINGSMAATREGELEN</p>	
<p>Artikel 19 Verbod op represailles</p>	
<p>De lidstaten nemen de nodige maatregelen tot het verbieden van elke vorm van represailles tegen in artikel 4 bedoelde personen, waaronder dreigingen met en pogingen tot represailles, met name:</p> <p>a) schorsing, ontslag of soortgelijke maatregelen;</p> <p>b) degradatie of het onthouden van bevordering;</p> <p>c) overdracht van taken, verandering van locatie van de arbeidsplaats, loonsverlaging, verandering van de werktijden;</p> <p>d) het onthouden van opleiding;</p> <p>e) een negatieve prestatiebeoordeling of arbeidsreferentie;</p> <p>f) het opleggen of toepassen van een disciplinaire maatregel, berisping of andere sanctie, zoals een financiële sanctie;</p> <p>g) dwang, intimidatie, pesterijen en uitsluiting;</p> <p>h) discriminatie, nadelige of ongelijke behandeling;</p> <p>i) niet-omzetting van een tijdelijke arbeidsovereenkomst in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, in het geval de werknemer de gerechtvaardigde verwachting had dat hem een dienstverband voor onbepaalde tijd zou worden aangeboden;</p>	<p>Art. III.60/12. §1. Niemand binnen een overheidsinstantie mag in het kader van het werk de volgende maatregelen nemen als vergelding voor een melding of openbaarmaking:</p> <p>1° schorsing, ontslag of soortgelijke maatregelen;</p> <p>2° degradatie of het onthouden van bevordering;</p> <p>3° overdracht van taken, verandering van locatie van de arbeidsplaats, verandering van de werktijden;</p> <p>4° het onthouden van opleiding;</p> <p>5° een negatieve evaluatie of arbeidsreferentie;</p> <p>6° het opleggen of toepassen van een disciplinaire maatregel, berisping of een financiële sanctie;</p> <p>7° dwang, intimidatie, pesterijen en uitsluiting;</p> <p>8° niet-omzetting van een tijdelijke contract in een contract voor onbepaalde duur, als het personeelslid de gerechtvaardigde verwachting had dat hem een contract van onbepaalde duur zou worden aangeboden;</p> <p>9° schade, met inbegrip van reputatieschade op sociale media of financieel nadeel, met inbegrip van omzetsderving en inkomstenderving;</p>

<p>j) niet-verlenging of vroegtijdige beëindiging van een tijdelijke arbeidsovereenkomst;</p> <p>k) schade, met inbegrip van reputatieschade, met name op sociale media, of financieel nadeel, met inbegrip van omzetsderving en inkomstenderving;</p> <p>l) opname op een zwarte lijst op basis van een informele of formele overeenkomst voor een hele sector of bedrijfstak, waardoor de melder geen baan meer kan vinden in de sector of de bedrijfstak;</p> <p>m) vroegtijdige beëindiging of opzegging van een contract voor de levering van goederen of diensten;</p> <p>n) intrekking van een licentie of vergunning.</p> <p>o) psychiatrische of medische verwijzingen.;</p>	<p>10° opname op een zwarte lijst op basis van een informele of formele overeenkomst voor de hele overheidsinstantie, waardoor de melder geen baan meer kan vinden bij die overheidsinstantie;</p> <p>11° intrekking van een licentie of vergunning, afgeleverd door een overheidsinstantie;</p> <p>12° psychiatrische of medische verwijzingen;</p> <p>13° elke andere directe of indirecte handeling dan de handelingen, vermeld in punt 1° tot en met 12°, of elke nalatigheid die tot een ongerechtvaardigde benadeling van de melder leidt of kan leiden</p>
<p>Artikel 20 Ondersteuningsmaatregelen</p>	
<p>1. De lidstaten zorgen ervoor dat de in artikel 4 bedoelde personen naargelang het geval toegang hebben tot ondersteuningsmaatregelen, en met name:</p> <p>a) volledige en onafhankelijke informatie en adviezen, die gemakkelijk en kosteloos toegankelijk is, over de beschikbare remedies en procedures die bescherming bieden tegen represailles, alsmede over de rechten van de betrokkene.</p> <p>b) effectieve ondersteuning van bevoegde autoriteiten ten aanzien van elke autoriteit die betrokken is bij de bescherming van de melder tegen represailles, onder meer, voor zover het nationale recht daarin voorziet, bevestiging dat zij in aanmerking komen voor bescherming uit hoofde van deze richtlijn, en</p> <p>c) rechtshulp in strafprocedures en in grensoverschrijdende civiele procedures overeenkomstig Richtlijn (EU) 2016/1919 en Richtlijn 2008/52/EG van het Europees Parlement en de Raad (48), en, in overeenstemming met het nationale recht, rechtshulp in verdere procedures en juridisch advies en andere rechtsbijstand.</p>	<p>Art. III.60/9. §2. De Vlaamse administratie en de overheidsinstanties, vermeld in artikel III.60/2, eerste lid, 9° tot 18°, wijzen elk voor hun bevoegdheid, de dienst aan die melders van inbreuken ondersteunt ten aanzien van Audit Vlaanderen en de Vlaamse Ombudsdienst. De voormelde bevoegde dienst verstrekt volledige en onafhankelijke informatie en advies over de beschikbare remedies en procedures die bescherming bieden tegen represailles en over de rechten van de betrokken persoon. De informatie en adviezen zijn gemakkelijk en kosteloos toegankelijk.</p> <p>Dit is een federale bevoegdheid.</p>

<p>2.De lidstaten kunnen voorzien in financiële bijstand en ondersteuningsmaatregelen, met inbegrip van psychologische ondersteuning, voor melders in het kader van gerechtelijke procedures.</p> <p>3.De in dit artikel bedoelde ondersteuningsmaatregelen kunnen waar passend worden aangeboden door een informatiecentrum of een afzonderlijke, duidelijk gedefinieerde, onafhankelijke bestuurlijke autoriteit.</p>	<p>Geen omzetting van deze facultatieve bepaling.</p> <p>Zie art. III.60/10, §2.</p>
<p>Artikel 21 Maatregelen ter bescherming tegen represailles</p>	
<p>1.De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat de in artikel 4 bedoelde personen worden beschermd tegen represailles. Daarbij gaat het met name om de in de leden 2 tot en met 8 van dit artikel genoemde maatregelen.</p> <p>2.Onverminderd artikel 3, leden 2 en 3, worden personen die informatie over inbreuken melden of een openbaarmaking doen overeenkomstig deze richtlijn niet geacht een inbreuk te hebben gepleegd op enige beperking op de openbaarmaking van informatie, en kunnen zij op generlei wijze aansprakelijk worden gesteld voor een dergelijke melding of openbaarmaking, mits zij redelijke gronden hadden om aan te nemen dat de melding of de openbaarmaking van zulke informatie noodzakelijk was voor het onthullen van een inbreuk uit hoofde van deze richtlijn.</p> <p>3.Melders kunnen niet aansprakelijk worden gesteld voor de verwerving van of de toegang tot de informatie die wordt gemeld of openbaar wordt gemaakt, tenzij die verwerving of die toegang op zichzelf een strafbaar feit vormde. In het geval de verwerving of de toegang een op zichzelf staand strafbaar feit uitmaakt, blijft voor de strafrechtelijke aansprakelijkheid het toepasselijke nationale recht gelden.</p>	<p>Deze algemene bepaling als extra is niet nodig, als gewoon de leden 2 tot en met 8 worden omgezet.</p> <p>Gezien we de beperkingen op de openbaarmaking van informatie van art 3.3 overnemen en er geen andere beperkingen aan toevoegen, lijkt dit artikel 21.1 in het eerste stuk niet veel zin te hebben. Het tweede deel kadert in de aansprakelijkheidsregeling van het Burgerlijk Wetboek en lijkt eerder federaal geregeld te moeten worden.</p> <p>Art. III.60/12, §6. Melders zijn niet aansprakelijk voor: 1° de verwerving van de informatie die ze melden of openbaar maken, behalve als de verwerving of openbaarmaking een strafbaar feit was; 2° het melden of openbaar maken van de informatie, als ze redelijke gronden hadden om aan te nemen dat de melding dat de melding of openbaarmaking van de informatie noodzakelijk was om een inbreuk te onthullen; (...)</p>

<p>4. Voor elke andere mogelijke aansprakelijkheid van melders die voortvloeit uit handelingen of nalatigheden die geen verband houden met de melding of openbaarmaking of die niet noodzakelijk zijn voor het onthullen van een inbreuk uit hoofde van deze richtlijn, blijft het toepasselijke Unie- of nationale recht gelden.</p> <p>5. In procedures voor een gerechtelijke instantie of een andere autoriteit die verband houden met benadeling waarmee de melder is geconfronteerd, wordt, mits de melder aantoont dat hij een melding of openbaarmaking heeft gemaakt en met benadeling is geconfronteerd, aangenomen dat de benadeling een represaille was voor de melding of de openbaarmaking. In dergelijke gevallen is het aan de persoon die de benadelende maatregel heeft genomen, om aan te tonen dat die maatregel naar behoren is gemotiveerd.</p> <p>6. De in artikel 4 bedoelde personen hebben passende toegang tot herstelmaatregelen in verband met represailles, met inbegrip van maatregelen in kort geding in afwachting van de voltooiing van gerechtelijke procedures, overeenkomstig het nationale recht.</p> <p>7. In gerechtelijke procedures, onder meer wegens laster, schending van auteursrechten, schending van de geheimhoudingsplicht, schending van de gegevensbeschermingsvoorschriften, openbaarmaking van bedrijfsgeheimen, of wegens eisen tot schadeloosstelling op grond van het privaatrecht, het publiekrecht of het collectief arbeidsrecht, kunnen de in artikel 4 bedoelde personen op generlei wijze aansprakelijk worden gesteld als gevolg van meldingen of openbaarmakingen overeenkomstig deze richtlijn. Die personen hebben het recht om op grond van die melding of die openbaarmaking om verwerping van de zaak te verzoeken, mits zij redelijke gronden hadden om aan te nemen dat de melding of de openbaarmaking noodzakelijk was voor het onthullen van een inbreuk uit hoofde van deze richtlijn.</p>	<p>Is het omgekeerde van het tweede lid van dit artikel en volgt dus logisch voort uit de formulering van art. 21.3</p> <p>Art. III.60/12. §4. Bij gerechtelijke of administratiefrechtelijke procedures over maatregelen als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, waarbij de melders aantonen dat ze een melding of openbaarmaking hebben gemaakt en met benadeling zijn geconfronteerd, wordt aangenomen dat de maatregel een vergelding was voor de melding of de openbaarmaking. In de voormelde gevallen toont de persoon die de benadelende maatregel heeft genomen, aan dat die maatregel naar behoren is gemotiveerd.</p> <p>Federale aangelegenheid</p> <p>Dit is federale materie.</p>
--	---

<p>Indien een persoon melding maakt van of informatie openbaar maakt over binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende inbreuken, en die informatie omvat bedrijfsgeheimen, en indien die persoon aan de voorwaarden van deze richtlijn voldoet, wordt die melding of die openbaarmaking rechtmatig geacht onder de voorwaarden van artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2016/943.</p> <p>8.De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat remedies en volledige schadevergoeding voor door in artikel 4 bedoelde personen geleden schade beschikbaar zijn overeenkomstig het nationale recht.</p>	<p>Is inherent aan burgerlijke rechtsprocedure (of burgerlijke partijstelling in een strafprocedure) en federale materie.</p>
<p>Artikel 22 Maatregelen ter bescherming van betrokkenen</p>	
<p>1.De lidstaten zorgen er overeenkomstig het Handvest voor dat de betrokkenen ten volle gebruik kunnen maken van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces, het vermoeden van onschuld en de rechten van de verdediging, waaronder het recht om te worden gehoord en het recht op toegang tot hun dossier.</p> <p>2.De bevoegde autoriteiten zorgen er overeenkomstig het nationale recht voor dat de identiteit van de betrokkenen wordt beschermd zolang onderzoeken naar aanleiding van de melding of openbaarmaking lopen.</p> <p>3.De in de artikelen 12, 17 en 18 uiteengezette regels met betrekking tot de bescherming van de identiteit van melders zijn ook van toepassing op de bescherming van de identiteit van de betrokkenen.</p>	<p>Dit is federale materie.</p> <p>Art. III.60/11, §2. (...) De meldingskanalen maken de identiteit van de betrokken persoon en alle informatie waarmee de identiteit van de betrokken persoon direct of indirect achterhaald kan worden, niet bekend aan anderen dan de personeelsleden die bevoegd zijn om de melding te behandelen, zolang onderzoeken naar aanleiding van de melding of openbaarmaking lopen.</p>
<p>Artikel 23 Sancties 23.1. <i>De lidstaten zorgen ervoor dat er doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties van toepassing zijn op natuurlijke of rechtspersonen die:</i></p>	<p>Art. III.60/12. §1. (...)De Vlaamse Regering bepaalt doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve of tuchtrechtelijke sancties voor iedereen die maatregelen als vermeld in het eerste lid, neemt. (...)</p>

<p>a) een melding belemmeren of trachten te belemmeren; b) represailles nemen tegen in artikel 4 bedoelde personen; c) onnodige of tergende procedures aanspannen tegen in artikel 4 bedoelde personen; d) de in artikel 16 bedoelde verplichting tot geheimhouding van de identiteit van melders schenden.”</p> <p>23.2 “De lidstaten zorgen ervoor dat er doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties gelden voor melders indien is aangetoond dat zij bewust onjuiste informatie hebben gemeld of openbaar gemaakt. De lidstaten voorzien tevens overeenkomstig het nationale recht in maatregelen tot vergoeding van schade als gevolg van dergelijke meldingen of openbaarmakingen.”</p>	<p>§5 De Vlaamse Regering bepaalt doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve of tuchtrechtelijke sancties voor de volgende personen: 1° personen die een melding belemmeren of proberen te belemmeren; 2° personen die de geheimhouding van de identiteit van melders schenden.</p> <p>Gerechtelijk Wetboek, artikel 780bis: “De partij die de rechtspleging aanwendt voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden kan worden veroordeeld tot een geldboete van 15 euro tot 2500 euro onverminderd de schadevergoeding die gevorderd zou worden.</p> <p>Art. III.60/12, §5. De Vlaamse Regering bepaalt doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve of tuchtrechtelijke sancties voor de volgende personen: (...) 3° personen die bewust onjuiste informatie hebben gemeld of openbaar gemaakt.</p> <p>Gerechtelijk Wetboek, art. 445. “Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot zes maanden en met geldboete van vijftig euro tot duizend euro wordt gestraft: Hij die schriftelijk bij de overheid een lasterlijke aangifte indient; Hij die schriftelijk aan een persoon lasterlijke aantijgingen tegen zijn ondergeschikte toestuurt”</p>
<p>Artikel 24 Geen afstand van rechten en remedies</p>	
<p>De lidstaten zien erop toe dat van de rechten en remedies waarin deze richtlijn voorziet, geen ontheffing of beperking mogelijk is bij overeenkomst, door beleid, of door arbeidswijze of arbeidsvoorwaarden, en evenmin door aan geschillen voorafgaande arbitrageovereenkomsten.</p>	<p>Art. III.60/13. Een overeenkomst of de arbeidsvoorwaarden kunnen geen bepalingen bevatten waarin afstand wordt gedaan van de rechten, vermeld in dit decreet. Bepalingen in die zin zijn nietig.</p>
<p>HOOFDSTUK VII SLOTBEPALINGEN</p>	

<p>Artikel 25 Gunstigere behandeling en non-regressieclausule</p> <p>1.De lidstaten kunnen bepalingen vaststellen of handhaven die gunstiger zijn voor de rechten van melders dan die welke in deze richtlijn zijn vastgelegd, onverminderd artikel 22 en artikel 23, lid 2.</p> <p>2.De uitvoering van deze richtlijn vormt onder geen beding een reden voor de verlaging van het in de lidstaten reeds geboden beschermingsniveau op de onder deze richtlijn vallende gebieden.</p>	<p>Geen bepalingen om om te zetten.</p>
<p>Artikel 26 Omzetting en overgangperiode</p> <p>1.De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 17 december 2021 aan deze richtlijn te voldoen.</p> <p>2.In afwijking van lid 1, ten aanzien van juridische entiteiten in de private sector met 50 tot 249 werknemers, doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op ... [vier jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] te voldoen aan de verplichting om intern meldingskanalen op te zetten uit hoofde van artikel 8, lid 3.</p> <p>3.Wanneer de lidstaten de in de leden 1 en 2 bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De lidstaten stellen de regels voor deze verwijzing vast. Zij delen de Commissie de tekst van deze bepalingen onverwijld mee.</p>	<p>Niet om te zetten.</p> <p>Een federale aangelegenheid.</p> <p>Art. I.2., tweede lid. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/1937 van, het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2019 inzake de bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden.”</p>
<p>Artikel 27 Verslaglegging, evaluatie en toetsing</p> <p>1.De lidstaten verstrekken de Commissie alle relevante informatie betreffende de uitvoering en toepassing van deze richtlijn. Uiterlijk op 17 december 2023 dient de Commissie op basis van de verstrekte</p>	

informatie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de uitvoering en toepassing van deze richtlijn.

2. Onverminderd verslagleggingsverplichtingen krachtens andere Unierechtshandelingen, zenden de lidstaten de Commissie jaarlijks, liefst in geaggregeerde vorm, de volgende statistieken over de in hoofdstuk III bedoelde meldingen toe, voor zover die op centraal niveau in de betrokken lidstaat beschikbaar zijn:

- a) het aantal door de bevoegde autoriteiten ontvangen meldingen;
- b) het aantal onderzoeken en procedures dat naar aanleiding van deze meldingen is ingeleid en het resultaat daarvan, en
- c) indien vastgesteld, de geschatte financiële schade en de bedragen die zijn teruggevorderd na onderzoeken en procedures met betrekking tot de gemelde inbreuken.

3. Uiterlijk op 17 december 2025 dient de Commissie, rekening houdend met haar krachtens lid 1 ingediende verslag en de krachtens lid 2 ingediende statistieken van de lidstaten, bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in met een beoordeling van het effect van de ter omzetting van deze richtlijn vastgestelde nationale wetgeving. In dat verslag wordt de toepassing van deze richtlijn geëvalueerd en nagegaan of er aanvullende maatregelen nodig zijn, waaronder eventuele wijzigingen om het toepassingsgebied van deze richtlijn uit te breiden tot andere Uniehandelingen of gebieden, met name het verbeteren van de werkomgeving ter bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers en de arbeidsomstandigheden.

Naast de in de eerste alinea bedoelde beoordeling, wordt in dat verslag geëvalueerd hoe de lidstaten de bestaande samenwerkingsmechanismen hebben gebruikt in het kader van hun verplichtingen tot opvolging van meldingen van binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende inbreuken, en meer in het algemeen hoe zij samenwerken bij inbreuken met een grensoverschrijdende dimensie.

Art. III.60/10, §2. Audit Vlaanderen houdt al de volgende gegevens bij:

1° het aantal ontvangen meldingen;

2° het aantal onderzoeken en procedures die naar aanleiding van de meldingen zijn ingeleid en het resultaat ervan;

3° als dat wordt vastgesteld, de geschatte financiële schade en de bedragen die zijn teruggevorderd na onderzoeken en procedures over de gemelde inbreuken.

De doorzending is een federale aangelegenheid, gezien het op centraal niveau moet gebeuren.

Niet om te zetten: een verplichting voor de Commissie.

4. De Commissie maakt de in de leden 1 en 3 genoemde verslagen openbaar en gemakkelijk toegankelijk.	Niet om te zetten: een verplichting voor de Commissie.
Artikel 28 Inwerkingtreding	
Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.	
Artikel 29 Adressaten	
Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.	